

Добри /Добчо/ Палавеев е роден на 19 март 1923 год. в нашата собствена, построена от мен къща, която незаконно ми бе отчуждена. До трети прогимназиален клас беше в немската гимназия. При една несправедлива бележка на негов преподавател, той станал, ударил на чина и бурно протестираше. За тази работа станал неудобен и получихме писмо да си го вземем. Завърши българска гимназия.

Още на 7-8 години стана скиор и свободното си време винаги прекарваше на Витоша. Накрая стана първенец. Две години беше първенец като военен и граждански на дълго бягане и на слалом. Витоша той я имаше като парк на свободата. И понеже скиорите са по-буйни, порешителни, може би и това беше причината да реагира така остро в немската гимназия. Бележката му беше направена за това, че не се държал спокоен в класа и че влязъл в пререкание с един от преподавателите. Българската гимназия завърши с отличие. В ученическата си среда минаваше за спортист, беше физически по-силен и може би поради това се забелязваше у него склонността да се нелага. Но независимо от това, беше обичан от своите другари. Мисля, че неговата избухливост се дължи на спорта. Генерал Стойчев казваше по онова време:

- Той е просто фурия в състезанията!...

Преди да постъпи в кезармата, опита да влезе в университета. Не успя. След завършване на военната си служба - беше вече след Девети септември - направи постъпки да замине за чужбина да следва. Разрешиха му от Министерството на просветата, но от страна на милицията срещна известни спънки. Бяхме с жена ми през лятото в Копризница. Знаяйки, че в миналото аз бях близък приятел на Васил Коларов, когато той беше в Пловдив, Добри решил да се яви лично при него и да измоли намесата му, за да може да продължи образованието си в Париж. Във Франция искаше да следва химия. Там има един хубав институт, от който излизат много добри химици и повечето от завършилите го отиват в производството.